

fra Udvalgets Side. (Klein: Neil) Sa det er maaskee fordi jeg sætter saamegen Priis paa Udvalgets Velvillie, at jeg har troet at finde den Mening i hans Ord, som jeg har udtalt; men jeg troer imidlertid, at den beroer paa en Misforstaaelse, thi hvorledes Udvalgets Indstilling end var bleven, vilde vi vel have fundet Veilighed til ved Sagens 2den Behandling at stille Forslag til en saadan Ordning af Forholdene, som vi maatte ansee for hensigtsmæssig. Den høit-ærede Indenrigsminister betegnede vort Forslag som uheldigt, og dette er blevet betonet af den ærede sidste Taler; men idet Ministeren omtalte vort Forslag saaledes, berørte han tillige Grunden dertil, og denne var, at vort Forslag havde et saa aldeles midlertidigt Præg. Dette er ganske rigtigt; vort Forslag gaaer kun ud paa en midlertidig Ordning, og det vilde slet ikke være kommet frem, naar vi ikke havde havt for Øie, at den Ordning, der ved denne Lov skal sættes, bliver aldeles midlertidig. Jeg vil altsaa ikke indrømme, at den Egenskab ved den af os foreslaaede Ordning, at den fremtræder som midlertidig, er Noget, der skal kunne lægges den til Last; det er tværtimod noget ved Forslaget Eiendommeligt, som jeg anseer for en god Egenskab ved det. Udvalget har netop i Betænkningen lagt særdeles Vægt paa, at en almindelig Omordning af Jurisdictionssforholdene maa ansees for at være meget nær forestaaende, ja det har endog antaget, at den kunde være saa nær, at den til den 1ste April 1867, til hvilken Termin denne Lov skulde træde i Kraft, muligt kunde være indtraadt, saaledes at den hele her tilsigtede Ordning blev overflødig; men naar man har en saadan Udsigt til en almindelig Omordning af Jurisdictionssforholdene, antager jeg, det vil erkjendes, at det i det Hele taget er det Nødvendige ikke at foretage nogensomhelst enten større eller mindre Omordning af de Jurisdictioner, hvorom her er Tale, naar ikke en særdeles paatrængende Nødvendighed derfor er tilstede. Det er netop med denne Betragtning for Øie, at vi have meent, at ligesaa lidt som Udvalget har antaget, at der er skjellig Tvivl til at vedtage, hvad der er foreslaaet af Regjeringen, ligesaa lidt kan der være skjellig Tvivl til at foretage den Forandring, Udvalget har fore-

flaaet, nemlig at Kolbing By-Jurisdiction forenes med Kolbing Land-Jurisdiction. Hvis vi ikke vare gaaede ud fra, at det Hele, hvorom her er Spørgsmaal, er noget Midlertidigt, vilde jeg med Glæde være gaaet ind paa at undersøge, om Regjeringens Forslag turde være det hensigtsmæssigste, eller, hvis dette besværes benægtende, hvad jeg antager det maatte, om der da ikke var Grund til at gaae ind paa den Ordning, der er foreslaaet af Udvalget, og jeg vilde da maaskee være gaaet ind paa denne, dog med nogen Forandring, idet jeg nemlig maatte ansee det for nødvendigt, at der blev fastsat et ringe Naremaal, i hvilket Kolbing Herred skulde bestyres særskilt, da det kunde være misligt strax at forene det med Kolbing By-Jurisdiction. Det er altsaa netop paa Grund af, at vi ligesom Udvalget forudsæe, at hvad der her foreslaaes, kun er noget Midlertidigt, at vi ikke have kunnet see nogen skjellig Grund til at gaae ind paa noget Nyt, men derimod have troet, at man bør lade Forholdet blive saaledes som det er, hvorved jeg forstaaer den Ordning, der har bestaaet indtil nu, og hvor-efter Herredet bestyres for sig. Naar man har fremhævet som et Gode ved Udvalgets Forslag, at Embedsmændenes Antal ikke der-efter forøges, er dette ganske rigtigt, men ogsaa her maa jeg bede lagt Vægt paa, at Ordningen kun maa forudsættes at være et vist kort Naremaal, og hvorledes vil da Forholdet stille sig. Som tidligere bemærket, vil den hele forøgede Beføstning kun andrage 1,500 Rbd., hvilket nemlig er Forskjellen imellem de Gager, der ere foreslaaede til de to Embedsmænd henholdsvis i Kolbing By og Kolbing Herred, og den Gage, der er foreslaaet til den samlede Jurisdiction; men derfra kommer til Afdrag den Forøgelse i Contoirholdsgodtgjørelsen, der naturligtvis vil blive en Følge af, at der dannes en større Jurisdiction, idet Medhjælpen derved maa blive større, og jeg antager saaledes, at Forskjellen neppe vil være 1,300 Rbd. Naar man erindrer, at det Hele, hvorom der er Spørgsmaal, er en Tilstand, der muligvis kun vil være nogle faa Aar, forekommer det mig, at der ikke kan lægges særlig Vægt herpaa, og jeg har med Fornøielse hørt, at den ærede sidste Taler heller ikke troede, at der burde lægges